

Невирішені завдання. На сьогоднішній день є проблема для підприємств залізничного транспорту, при впровадженні систем якості, є відсутність розробленої єдиної методології оцінки якості послуг з перевезення пасажирів. Зважаючи на зростання конкуренції у сфері транспортного обслуговування, питання якості є одним з вимог сучасних стандартів життя і потребує актуального підходу у впровадженні визнаної сферою залізничного транспорту системи оцінки якості послуг з перевезення пасажирів.

Пропозиції до вирішення завдань:

1. Необхідність побудови спеціальної системи для управління якістю, яка являє собою сукупність організаційної структури, розподілу повноважень та відповідальності, методів, ресурсів, які необхідні для встановлення, підтримки та удосконалення якості послуг пасажирського залізничного транспорту.

2. Розробити єдину методологію оцінки якості послуг з перевезення пасажирів

3. Залучення додаткових пасажиропотоків, гнучкої тарифної політики, що враховує інтереси різних по доходу і соціальному положенню груп населення.

Отже, для ефективної роботи підприємств залізничного транспорту необхідні не тільки різні ресурси, а також і розробка процесів з надання якісних послуг та механізмів їх взаємодії. В умовах ринкової економіки основною проблемою, що стоїть перед залізничним транспортом, є підвищення якості та ефективності пасажирських перевезень і транспортного обслуговування пасажирів, що може бути вирішено на основі підвищення конкурентоспроможності пасажирського залізничного транспорту, залучення додаткових пасажиропотоків, гнучкої тарифної політики, що враховує інтереси різних по доходу і соціальному положенню груп населення.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ

Годованець О. Я., студент

Науковий керівник: Мавріна А. О., к.е.н., доцент

Національний університет "Львівська політехніка"

ІТ-сфера є найрозвинутішим та найбільшим за обсягом сегментом інноваційної економіки України, що стабільно демонструє позитивну динаміку та перспективи зростання. За оцінками Світового Банку, міжнародних консалтингових компаній, протягом останніх 4-5 років щорічне зростання галузі в середньому складає не менше 25 %, причому одностайно прогнозується збереження показників як мінімум у короткостроковій перспективі. Найвища динаміка зростання спостерігається у двох секторах - продаж ІТ-продукції на внутрішньому ринку й ІТ-аутсорсинг. [1].

На думку міжнародних експертів, за сприятливого розвитку подій її потенціал дозволить Україні до кінця 2015 р. вийти на шосте місце у світі за обсягами ІТ-експорту. Деякі фахівці навіть називають ІТ-сферу майбутнім локомотивом української економіки.

Розвиток новітніх технологій і створення складних програмних продуктів вимагає залучення значних ресурсів, тому не дивно, що ІТ-компанії на Україні займаються в основному не виробництвом, а розповсюдженням, інтеграцією обладнання та програмного забезпечення, інсталяцією готових програмних продуктів і систем, будують мережі і надають телекомунікаційні послуги.

Сьогодні практично всі конкуруючі між собою компанії пропонують одні й ті ж, або схожі продукти і послуги. При цьому, прийнято говорити, що ІТ-компанії торгують брендами – продуктами Microsoft, Sun Microsystems, IBM, та іншою продукцією на основі платформ і компонентів відомих світових виробників. І тільки деякі пропонують оригінальні продукти власної розробки, як правило, це спеціалізоване програмне забезпечення.

Розвиток ринку ІТ-послуг в Україні залежить від численних зовнішніх факторів: економічної кон'юнктури, зовнішніх інвестицій, державної та законодавчої політики у сфері бізнесу та ІТ, стану фінансового сектора, боргового навантаження на державу і корпоративний сектор, та людського потенціалу.

У числі основних напрямків, які розвиваються найбільш активно і мають перспективи цілковитого зростання на нашому ринку, можна назвати системи інформаційної безпеки, «хмарні» технології, системи зберігання даних і резервного копіювання, рішення для віртуалізації, інструменти управління і моніторингу ІТ-інфраструктури. За даними українських інтеграторів, відчувається попит у сфері побудови сучасних систем взаємодії – уніфікованих комунікацій і засобів віддаленої колективної роботи. Зросла кількість проектів у сфері ВКС та ІР-відеоспостереження. Актуальні рішення, пов'язані з інтеграцією персональних пристроїв співробітників і віддалених робочих місць в корпоративну ІТ-інфраструктуру. Розвиваються системи для обробки великих масивів даних. З огляду на те, що замовники все більше прагнуть до оптимізації використовуваних ресурсів, у нашій країні активно розвивається напрямок аутсорсингу та сервісної підтримки. Даний сектор розвинений досить слабо, а попит на послуги зростає, тому тут є хороші перспективи розвитку для системних інтеграторів [2].

Можлива зміна обсягу і структури ринку при вирішенні ряду «хворих» питань індустрії: видачі ліцензій на нові стандарти зв'язку (5G або LTE), посилення рівня боротьби з піратським програмним забезпеченням, реалізації відкладених ІТ-проектів держави [3].

Планування ресурсів підприємства (ERP система) – система інтеграції внутрішнього і зовнішнього управління організацією, що охоплює фінансовий облік, бухгалтерію, виробництво, продаж і обслуговування, управління взаємовідносинами з клієнтами. Метою ERP є полегшення обміну інформацією між всіма бізнес-процесами всередині організації та управління зв'язками з клієнтами. Найсприятливішими для подальшого розвитку напрямками ІТ-розвитку бізнесу є послуги, пов'язані з аутсорсингом і системною інтеграцією. У першу чергу це впровадження ERP і CRM-систем, помітна тенденція зростання хостингових сервісів [4].

Для управління підприємством використання інформаційних технологій робить будь-яку компанію більш конкурентоздатною за рахунок підвищення її керованості й адаптованості до змін ринкової кон'юнктури. Одними з головних трендів розвитку ІТ-ринку в корпоративному секторі стануть мобільні і хмарні технології. Мобільні бізнес-додатки дозволяють вирішувати важливі завдання і приймати рішення в будь-якій точці земної кулі так само ефективно, як на робочому місці. Хмарна модель допомагає економити на ІТ, знижуючи капітальні витрати і поточні витрати. Використання сучасних технічних засобів автоматизації дозволяє не тільки отримувати оперативну інформацію, але і на її основі приймати оперативні й стратегічні рішення.

Сучасні інформаційні технології відкривають можливість побудови інформаційно-насичених робочих місць та електронних офісів сучасно новою основою творчості, коли одиницею спілкування стає активний інформаційний екран. На основі інформаційних технологій в організаціях створюються різноманітні інформаційні системи, призначені для управління технологічними процесами та системи адміністративно-організаційної типу для обслуговування колективу фахівців, що здійснюють управління підприємством.

Література.

1. Журнал «Forbes» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://forbes.ua>.
2. Журнал «Сети и Бизнес» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.sib.com.ua>.
3. Матвеев М.І. Автоматизовані інформаційні технології в економіці. / М.І. Матвеев, І.Т. Трубілін, В.І. Лойко / - М.: Фінанси і статистика, 2005.
4. Михайловська, О.В. Місце України у світовому процесі розбудови інформаційного суспільства [Текст] / О. В. Михайловська. – Актуальні проблеми економіки. – №12((102)). – 2009. – С. 36–44.

ФОРМУВАННЯ ПОНЯТТЯ СТРАТЕГІЧНА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Гулик А. В., студент

Науковий керівник: Федотова І. В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Стратегічна стійкість – це «захисні сили» підприємства, основними характеристиками яких є своєчасна реакція на зміни ринку, цілеспрямованість та баланс цілей суб'єкта господарювання з його зовнішнім і внутрішнім середовищем. Дослідження стратегічної стійкості протягом останніх років є досить актуальним питанням. Виходячи з вищесказаного, основною проблемою підприємства на шляху досягнення якомога вищого рівня стійкості є загроза її втрати [1, с. 35].

Головна проблема в дослідженні стійкості підприємства полягає саме в тому, що вона сприймається як здатність і як стан. Як здатність – може бути